

Paní Irena Kuřátková se narodila 25.9.1933 na Ukrajině (tehdejší SSSR). Její rodiče byli Češi, ale na Ukrajinu se přestěhovali v roce 1931 kvůli nedostatku práce v Česku. Její matka byla kuchařka a otec agronom. Měla také o osm let mladší sestru.

V roce 1936 se vrátili zpět do Česka, ale její otec se vrátil zpět kvůli své práci na Ukrajinu. Začala však těžká doba-chystala se „druhá světová válka“. Všichni cizinci v té době museli do gulagu, a tak i její otec. Bylo pro něj štěstí a vysvobození, že z gulagu se vybírali Češi do armády, bojovat proti Němcům. S otcem se proto Irena shledala až v květnu 1945, když válka skončila a otec se vrátil se Svobodovou armádou do Prahy. V té době jí bylo již 12 roků. Její maminka si našla práci v jižních Čechách. Po návratu do Čech bohužel Irena neměla žádný vztah s otcem a ani tomu nepřispělo to, že si její otec založil novou rodinu na Ukrajině s veterinářkou. Ona mezitím vystřídalala mnoho základních škol a život se jí měnil z minuty na minutu, jednou žila u babičky a jednou zas u maminky, podle toho, jaké známky zrovna nosila domů. Ani po dokončení základní školy to neměla zrovna lehké. Nastal problém, že ji nechtěli nikde přijmout na střední školu, protože nedosahovala 15. roku. Nějakým zázrakem se mamince podařilo sehnat jedinou školu, kde byli ochotní ji přijmout nehlédě na věk. V tehdejší době se škola nacházela v Plzni. Na této škole byla na oboru hospodyňky, ale pouhý jeden rok. Po škole chodila na praxi ke svému strýci, který měl hospodářství a práce jí šla od ruky. Ředitelka školy si toho také všimla, a proto jí pomohla najít místo v drůbežárně v Chlumci nad Cidlinou. Tam také chodila na kurz a dostala práci na státním statku. V 17. letech chodila vypomáhat své babičce do hostince v Malšovicích a tam také poznala svou lásku, a rok poté se vzali. Na státním statku v kanceláři zůstala pracovat do té doby, než se jí narodila dcera. Během toho po nocích 10 let pracovala na pletacím stroji a výrobky prodávala. Jakmile její dcera nastoupila do školy, paní Kuřátková šla pracovat do melioračního družstva. V roce 1966 její manžel byl na montáži v Rusku, po roce za ním jela i s dcerou a žili tam společně do roku 1968, kde zažívali až hororové scénáře, ale i přesto na to vzpomínají s radostí. Po výpravě do Ruska se vrátili zpět domů. Její poslední práce byla na lékařské fakultě v účtárně, dokud nešla do penze.

Ve svém volném čase ráda jezdí na svou chalupu, vaří, čte si historické knihy a tráví čas se svými pravnoučaty.

V téhle době se jí žije dobře, ale chtěla by žít v Hoděšovicích na chalupě a pečovat o svou zahrádku, kde strávila během svého života mnoho času, pro nemoc manžela však nemůže.